

Запази го, Боже!

Какъ се ронятъ,
Какъ се гонятъ
Бѣлитъ снѣжинки!
Бързатъ, капятъ
Да засипятъ
Хълмове, рѣтлинки.

Вижъ ги, мамо!
Трупатъ само
Прѣспи бѣли снѣжни
По земята,
По гората,
По нивитъ нѣжни.

Тѣ се рѣятъ
И се смѣятъ
На ширъ изъ простора,
Пъкъ птичкитъ,
Горкичкитъ,
Зъзнатъ край обора.

Дано татко
Съ чича Златка
Край Одринъ не мръзнатъ?
Пуста зима!
Дано има
Огънь да не зъзнатъ.

Подъ небето
Срѣдъ полето
Дано татко може
Да се грѣе
И живѣе
— Запази го, Боже!

Дядо Страдлю.

